

273 J. L. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN 14.VII 1847
HUB, JVS handskriftssamling

Kuopio. Den 14. Juli.

Min saknade Gubbe lilla!

Jag slutade just nu min aftonmåltid och sätter mig ned för att språka med dig min egen älskade och alltid ihågkomna Make, tiden har gått så långsamt, för mig, i min ensamhet, fastän tvenne veckor ännu ej äro förgångna sedan afton då vi skildes. Allt vore ändå bra, om Gud hjälpte lilla Hanna barnet, öfver den här tiden, att jag kunde hemta henne dig till mötes lika frisk och snell som hon nu varit.

Jag har varit så bekymrad och ledsen, ty jag vet ej huru det vore best, derföre måste jag rådfråga dig, jag vet nog att du har mycket annat att tänka på utom sådant lappri, men var så söt och hjälp mig litet, Jag borde nu redan säga till åt tjänstefolket, eller bestämma om deras flyttning, men det är så svårt, efter noga betänkande tycker jag att jag ej skulle stå mig ut med Mina, men ogera skiljs jag från henne, fast hon mycket ofta varit stygg mot mig, så att jag alldrig kan komma att riktigt hålla af henne, jag lider mycket sjelf deraf, ty jag hvet ej hvad jag skall göra, kan hända det blir mycket värre. Jag vill göra som du önskar, bestäm, och skrif sedan till mig, säg mig alldeles som du tänker, då är jag nöjd och rättar mig deräfter. I Tisdags afton får jag ditt bref, der jag säkert får veta hvart jag skall adresera mitt nästa bref; då skrifver jag redan från Idensalmi och då skall brefvet blifva längre, men nu hinner jag ej ty jag måste bestyra om resan, när man res med en så stor familj som jag,

Min blåa gamla kappa som du skref att jag ej skulle glömma, finns ej mera till, utan en annan i stället, som är helt ny och präcktig, jag köpte nytt foder, och satt förra ofvantåget från skinkappan, och den blef alldeles som ny, men den kåstade mig sju rubel. Här hemma går allt till som förrut. Annette har varit så god, och varit några dagar hos oss, för att styra ut Hanna och mig.

Tack gode Älskade för beskrifningen öfver din resa, som du låfte, det skall blifva så utmärkt roligt att få följa med dig, jag skall nog påminna mig alla ställen, der du kommer att passera, så att jag sedan kan göra reda för dem. Jag är så trött och tror att hvilans skall smaka mig sött. God natt, måtte äfven du slumra sött

det önskar din

egen Jeanette

274 J. L. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN 15.VII 1847
HUB, JVS handskriftssamling

Kuopio den 15. Juli

Älskade Make!

Jag är alldeles resfärdig och res af, när jag helst med några rader får helse på dig, helst skulle jag denna gång låta bli, att skrifva, ty så slarviga blifva dessa rader, men jag mins dina ord som du sade förrän

du reste, och jag vill hålla mitt ord, och äfven denna gång, ty jag tror att du har öfverseende med mig, Clara Nordensträng väntar på mig och hästarne äro förespända. Pappa kommer och följer oss kanske ända till Idensalmi, han törs ej låta oss resa ensamma Tack gode älskade för ditt sista bref, ock för dina skänker, de voro alla utmärkt bra ock mig alldeles i smaken, Lennart hemtade dem sjelf. Han berättade många nyheter, blad andra att du fått dig många kyssar och att dina läppar varit mycket väderbitna. Förlåt mig goda Åskade men nu måste jag sluta. Lilli Calle och Jag vi mår alla mycket bra.

10 Farväl goda älskade ljufva Make ock vän,

Din egen Jeanette.

275 J. L. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN 22. & 27. VII
1847
HUB, JVS handskriftssamling

20 Ömt älskade och saknade Make!

Den 22 Juli.

God dag mitt hjerta, det är så ljufligt att få språka med dig, ty det är så längesedan både då jag skref och hade bref dig, att jag redan börjar blifva orolig, sista Tisdags väntade jag med säkerhet då min väntan slog felt, blef jag mycket sorgsen och tänkte, kanhända han ej mera minns sin Maka, som är så långt skild, och hvar minut täncker på dig, Men sedan tänkte jag kanhända brefvet ej framkommit utan är i
30 Kuopio, och nu hade jag sådan lust att skrifva fastän brefvet ej kan afskickas emedan jag ej har adress förren jag får ditt bref.

Nu äro vi med Guds hjälp på Idensalmi. I Torsdags kl. 9 på morgonen reste vi och samma dag kl. 10 på e. m. voro vi framme. Jag reste i en ensitzig och Clara och Carl i en tvåsitzig schäss som jag fick låna af Pappa,

Pappa följde oss äfven halfva vägen öfver alla backar och då han var säker på att resan skulle gå lyckligt skiljdes han ifrån oss. Hanna var mycket snell hela vägen, och då det led mot aftonen, sofde hon godt isvept i min kappa, resan gick lyckligt, ock vi blefvo utmärkt väl
40 emottagna, jag kan alldrig glömma den oändliga godhet och vänskap, både Tant och Farbror Frosterus bevisat mig och oss alla, jag tror att det ej i verlden kan finnas någon bättre menniska än Tant, någon som man mera kunde hålla af, hon håller så mycket af dig och väcker talet ofta om dig, och det är så roligt för mig, som alltid tänker på dig, att ibland ha någon att tala vid, hon prisar min lycka och det vet jag att hon gör af uppriktigt hjerta. Och ingenting feles ju i min lycka blott jag viste, att jag kunde göra dig lycklig, det vore ju hela mitt lif, mitt hjerta klappar af blotta tanken derpå, jag håller så rysligt af dig jag älskar dig, på hela jorden kan ej finnas någon som jag kunde älska som dig, ja, och
50 vårt lilla barn.

Här är så fridfullt och stilla, Tant har låtit inreda et litet vindsrum åt oss, det samma der flickorna bodde i förra sommrar, och jag är så nöjd deråt, ty vi äro alldeles för egen räckning, men om dagarna när lilli är vaknen, är hon alltid nere hos oss.

Tant tycker så mycket om lilli att hon alltid efter ej liten stund tar